

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria
Hominis Christiani**

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XXXVIII. De peccatorum magnitudine, ac foeditate, & de eorundem
confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

318 CONTEMPLATIONES
justitiam : aufer cor durum & saxe-
num ; & crea in me cor molle & mun-
dum : ut , adhuc in hac vita , tibi agam
gratias , alios peccatores fide & vitâ
meâ ad te adducam ; & , cum Angelis
tuis , pro hoc & aliis beneficiis innume-
rabilibus , te celebrem , & glorificem
in æternum . Amen , Deus meus ! fiat ,
Jesu Christe ! Domine meus ! fiat !

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI
XXXVIII.

*De Peccatorum magnitudi-
ne ac fœditate ; & de eorum-
dem confessione.*

HOrreo temeritatem meam :
cùm mecum reproto , qvàm Ma-
jestatem meis peccatis offenderim :
cùm considero ; qvàm benignum ac
mirificum Patrem reliquerim ! Dete-
stor ingratitudinem meā : cùm anim-
adverto , à qvàm beata libertate Spi-
ritus ,

ritus, in qvam miseram servitutem me
conjecerim.

Damno amentiam meam, totusq;
mihi displiceo : nec aliud ob oculos
versatur, nisi Gehenna & desperatio;
videlicet terrente conscientiam meam
inevitabili Divinâ justitiâ.

Qvasi *putredo* consumendus
sum ! Verè *putredo* peccatum est :
aufert enim animæ decorem vitæ, o-
dorem famæ, valorem gratiæ, saporem
gloriæ. Verè *cœnum* est : in quo
volutatus & probis hominibus, & bo-
nis Angelis, & justo Deo, redditur ab-
ominabilis. Verè *fumus* est : ignem
infernalē haud longè abesse indicans,
& columbam cœlestem depellens.
Verè *tabernaDiaboli* est : in qua
mundo vendit vinum voluptatis, pro
precio animæ. Verè *sagitta* est :
qvà anima confoditur, & omni vigore
ac vitâ privatur. Verè *morbus* est :

O 4   qvia

320 CONTEMPLATIONES
qvia sanitatem in carne, à facie iræ Di-
vinæ, non relinqvit, nec pacem ossi-
bus concedit. Verè *pelagus* est:
qvia caput supergreditur, & homi-
nem facillimè absorbet totum. Verè
onus est: qvia peccator eo maximè
gravatur, & ad imum usq; barathrum
detruditur.

Qvò autem me conferam? qvò me
recipiam?

Miserere mei, ah! miserere mei, se-
cundùm magnam misericordiam tu-
am: & secundùm multitudinem mi-
serationum tuarum dele iniqvitatem
meam.

Tibi, tibi soli peccavi, & malum co-
ram te feci.

Ecce! in iniqvitatibus conceptus
sum; & in peccatis concepit me ma-
ter mea,

Erravi, sicut ovis, qvæ periit: qvære
ovem perditam, Domine! delicta ju-
ventutis meæ, & transgressiones meas
ne memineris, Domine!

Deli-

Di-
sfi-
st :
ni-
ere
nè
im
ne
c-
u-
i-
m
o-
us
z-
e-
l-
s-
s-
s-

Delicta qvis intelligit? ab occultis
meis mundame.

Ne intres in judicium cum servo
tuo: qvia non justificabitur in conspe-
ctu tuo omnis vivens.

Reminiscere miserationum tuarum,
Domine! & misericordiarum tuarum,
quæ à seculo sunt.

Secundùm misericordiam tuam,
memento mei: propter bonitatem tu-
am, Domine!

Propter nomen tuum, Domine!
propitiaberis peccato meo.

Mirifica misericordias tuas; qui sal-
vos facis sperantes in te.

Ne avertas faciem tuam à me: neq;
abjicias, in ira tua, servum tuum: qvo-
niam non est in morte, qui memor sit
tui; nec in inferno quisquam confite-
bitur tibi.

Quæ utilitas in sanguine meo? dum
descendo in corruptionem. Numquid
gratias aget tibi pulvis, aut annuncia-
bit veritatem tuam?

Respice & exaudi me, Deus meus!
illumina oculos meos: ne obdormiam
in morte. Os Ne

Ne longè facias miferationes tuas
à me: misericordia tua, & veritas tua
semper custodiant me. In te, Domi-
ne! speravi, non confundar in æter-
num.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXXIX.

*De Dei, ad peccata remit-
tenda promptudine, & pro eo-
rundem remissione, gratia-
rum actione.*

Quis desperet ab eo veniam, qui
in litteris Propheticis toties ul-
trò invitat peccatores ad pœniten-
tiā, clamans; se nolle mortem pec-
catoris; sed magis, ut convertatur &
vivat?

Tum, quām parata sit apud se veniam
resipiscētibus, multis parabolis no-
bis inculcavit, per Unigenitum suum:
velut